

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 253/2024-5

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. v [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 12T/18/2020 z 3. júna 2020 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 5. apríla 2024 „žiada o prešetrenie porušenie“ svojich bližšie nešpecifikovaných práv rozsudkom okresného súdu sp. zn. 12T/18/2020, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania trestných činov ublíženia na zdraví, obmedzovania osobnej slobody a marenia spravodlivosti.

2. Na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu bolo ústavným súdom zistené, že označený rozsudok bol okresným súdom vydaný 3. júna 2020, sťažovateľ ho napadol 13. augusta 2020 odvolaním, ktoré bolo zamietnuté rozhodnutím nadriadeného súdu 24. septembra 2020.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že zákonná sudkyňa ho od začiatku považovala za vinného, nevyhovela jeho návrhu na doplnenie dokazovania – vypracovanie ďalšieho znaleckého posudku a ani jeho žiadosti o ustanovenie obhajcu. Uvádza, že jeho odsúdenie je založené iba na tvrdení poškodenej a jej známej.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. V zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd poskytuje v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne. Vo vzťahu k označenému rozsudku okresného súdu sťažovateľ disponoval opravným prostriedkom – odvolaním, ktoré aj využil. O odvolaní bol oprávnený a povinný rozhodnúť nadriadený súd – odvolací súd. Existencia odvolacieho konania pred krajským súdom nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o prvostupňovom rozhodnutí okresného súdu, keďže odvolanie v danom prípade predstavovalo účinný právny prostriedok ochrany práv sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu (porov. mutatis mutandis II. ÚS 13/01, IV. ÚS 102/09).

5. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pre nedostatok právomoci.

6. Ústavný súd vzhľadom na svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2024

Peter Molnár
predseda senátu